

Dr inż. Ryszard Porębski, doc. PP

Ryszard Porębski jest absolwentem Politechniki Poznańskiej. Po ukończeniu w 1972 r. studiów na Wydziale Budownictwa Lądowego, na specjalności drogi żelazne, podjął pracę zawodową w Pracowni Dróg Żelaznych i Geologii Inżynierskiej Instytutu Inżynierii Lądowej – prowadził ćwiczenia projektowe i audytoryjne w pełnym zakresie przedmiotów zawodowych na specjalności drogi żelazne. 23 lutego 1984 r. obronił rozprawę doktorską i uchwałą Rady Wydziału Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej uzyskał stopień doktora nauk technicznych. W tym samym roku awansował na stanowisko adiunkta w Instytucie Inżynierii Lądowej, a w 2009 r. został zatrudniony na stanowisku docenta. W latach 2009-2012 pełnił obowiązki kierownika Zakładu Dróg Kolejowych.

Docent Ryszard Porębski w trakcie działalności dydaktycznej w Zakładzie Dróg Kolejowych prowadził ćwiczenia projektowe i audytoryjne z piętnastu, a wykłady z ośmiu przedmiotów zawodowych, głównie z zakresu specjalności drogi żelazne. Jest promotorem ponad 35 prac dyplomowych magisterskich i koreferentem około 25 prac. Za działalność dydaktyczną i wychowawczą został trzykrotnie wyróżniony przez władze Wydziału, a w 1978 r. otrzymał Nagrodę Rektora. Działalność dydaktyczną prowadził również poza Wydziałem. W końcu lat 70. ubiegłego wieku prowadził wykłady z zakresu budowy i projektowania odwodnień podtorza kolejowego dla kadry inżynieryjno-technicznej Przedsiębiorstw Robót Kolejowych. W 1998 r. był wykładowcą przedmiotu drogi kolejowe na Akademii Rolniczej w Poznaniu w ramach studiów uzupełniających dla absolwentów Akademii Rolniczej. Od 1995 r. prowadził na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów wykład z przedmiotu drogi szynowe dla kierunku transport szynowy. Współpracuje również ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Komunikacji NOT w Poznaniu, prowadzi wykłady szkoleniowe z zakresu dróg kolejowych dla samodzielnej kadry inżynieryjnej – członków Izby Budownictwa w Poznaniu.

W ramach działalności naukowo-badawczej zajmuje się głównie zagadnieniami związanymi z projektowaniem, budową i utrzymaniem podtorza kolejowego. Jego główne zainteresowania naukowe obejmują problematykę dynamicznych oddziaływań nawierzchni kolejowej na podtorze oraz zagadnienia przebudowy i wzmacniania podtorza w ramach modernizacji linii kolejowych związanych ze zwiększaniem prędkości jazdy pociągów. W ramach własnych badań naukowych opracował system pomiarowy do pomiaru naprężeń pionowych w podtorzu kolejowym oparty na przetwornikach tensometrycznych, za którego konstrukcję w 1979 r. uzyskał III nagrodę w Uczelnianym Turnieju Młodych Mistrzów Techniki. We współpracy z Zachodnią Dyрекcją Okręgową Kolei Państwowych w Poznaniu prowadził badania na odcinkach doświadczalnych eksploatowanych linii kolejowych, które zostały wykorzystane przy pisaniu pracy doktorskiej i innych prac oraz publikacji. W realizacji prac naukowo-badawczych z zakresu dróg kolejowych współpracował z Politechniką Gdańską, Politechniką Śląską i Politechniką Krakowską. Jest współautorem dwóch opracowań dla Ministerstwa Komunikacji (temat resortowo-branżowy MK-137) oraz realizatorem dwóch tematów: w Problemie Resortowym MNSzWiT RI-18 „Podstawy modelowe kształtowania i utrzymania dróg szynowych” oraz w ramach Centralnego Programu Badań Podstawowych CPBP 02-19 „Podstawy rozwoju systemów i środków transportowych” w grupie tematycznej 06 „Badania zjawisk mających wpływ na konstrukcję i eksploatację dróg

i mostów”. W swoim dorobku ma 33 publikacje naukowe, w tym 21 samodzielnych, oraz udział w wielu konferencjach naukowych. Za działalność naukowo-badawczą w latach 1974-1985 dziewięciokrotnie otrzymał nagrody Rektora PP, a w 2008 r. nagrodę zespołową Rektora PP II stopnia.

Od momentu rozpoczęcia pracy na Politechnice Poznańskiej równoległe z aktywnością dydaktyczną i naukową prowadzi działalność zawodową w specjalności drogi kolejowe – realizuje prace badawcze, projektowe, nadzory oraz konsultacje w ramach prac umownych wykonywanych głównie na zlecenie jednostek z branży komunikacyjnej, przede wszystkim PKP. W celu podniesienia swoich umiejętności zawodowych odbył na przełomie 1975 r. i 1976 r. staż zawodowy w Zachodniej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu, a w 1977 r. ukończył Studium Podyplomowe „Utrzymanie i Modernizacja Dróg Żelaznych”. W 1988 r. uzyskał uprawnienia rzeczoznawcy SITK NOT w zakresie geotechniki komunikacyjnej i fundamentowania. W 1997 r. zdał wymagane egzaminy i decyzją Ministra OŚNiL uzyskał uprawnienia geologiczno-inżynierskie, a w 1998 r. Polski Komitet Geotechniki potwierdził jego kwalifikacje i doświadczenie zawodowe certyfikatem geotechnicznym. W 2002 r. podjął dodatkowe zatrudnienie w Biurze Projektów Komunikacyjnych w Poznaniu w niepełnym wymiarze czasu pracy, które trwało do końca 2005 r. Równocześnie prowadzi działalność inżyniersko-wykonawczą w zakresie geotechniki komunikacyjnej, która jest jego podstawową dyscypliną w pracy naukowo-badawczej i zawodowej. Podczas wieloletniej działalności badawczej i zawodowej uczestniczył w realizacji wielu ważnych krajowych inwestycji z zakresu dróg i stacji kolejowych jako współautor lub autor opracowań geologiczno-inżynierskich, geotechnicznych i projektowych dotyczących takich zagadnień, jak: usuwiska, stateczność komunikacyjnych budowli ziemnych, przebudowa nasypów i przekopów, badania podłoża nowo projektowanych i przebudowywanych budowli ziemnych i obiektów inżynierskich, odwodnienia i wzmocnienia podtorzy. W swoim dorobku zawodowym ma ponad 300 opracowań, projektów, opinii i orzeczeń z zakresu geotechniki, geologii inżynierskiej i podtorza kolejowego wykonanych na Politechnice Poznańskiej i w innych jednostkach gospodarczych. Przykładami ważniejszych inwestycji, w realizacji których uczestniczył, głównie w zakresie opracowań geotechnicznych dotyczących podtorza i podłoża budowli komunikacyjnych, są: studium budowy Szybkiego Tramwaju dla miasta Poznania, modernizacja Nadodrzańskiej Magistrali Węglowej (odcinek Czerwieńsk – Kostrzyn), budowa stacji kolejowej w Czerwieńsku, budowa obwodnicy stacji Września na linii Poznań – Warszawa, modernizacja linii Gniezno – Nakło, budowa łącznicy stacji Rzepin, budowa stacji rozrządowej Poznań-Franowo, modernizacja stacji rozrządowej w Lesznie, modernizacja stacji kolejowej Poznań Główny, modernizacja linii kolejowej E-20 (odcinek Poznań – Kunowice), modernizacja linii kolejowej Warszawa – Katowice (odcinek Rokiciny – Piotrków Trybunalski), modernizacja linii E-59 Wrocław – Poznań, modernizacja linii kolejowej E-20 (odcinek Siedlce – Terespol), obiekty autostrady A2 na odcinku zachodnim, modernizacja linii Poznań Wschód – Skandawa (odcinek Poznań – Gniezno), modernizacja linii E-30 (odcinek Brzeg – Bolesławiec), modernizacja linii E-65 Warszawa – Gdynia (odcinek Działdowo – Gdynia). W ramach prowadzonej działalności zawodowej współpracuje z wieloma polskimi i zagranicznymi (mającymi swoje oddziały w Polsce) biurami projektów oraz przedsiębiorstwami wykonawczymi działającymi w branży komunikacyjnej, głównie kolejowej.

W czasie wieloletniej pracy naukowej rozwinął i ugruntował wiedzę teoretyczną z zakresu projektowania i budowy dróg kolejowych (w szczególności podtorza kolejowego), a działalność zawodowa związana z nadzorami nad robotami torowymi oraz opracowywaniem licznych dokumentacji: projektów, ekspertyz, orzeczeń i opinii, umożliwiła mu zdobycie dużego doświad-

czenia praktycznego w zakresie projektowania, budowy i utrzymania dróg kolejowych, które wykorzystywał również w działalności dydaktycznej.

Docent Ryszard Porębski przeszedł na emeryturę w 2014 r.